

Ale dy by to Boža Wola byla, da schaf neby Krystus tehodla na Sswjet pschiſchol, ſo by Rjeschnikow Ljefkar byl, a jich k Prawdofzi pschinesz zyl. Won bydžiſche jich bewſcheje Nady a Pomozy we Rjechach tſjazy wostajil, a na Semju nepschiſchol, a ſo Gzlowek nenarodgil, ale dokelz ſo won Gzlowek narodgi, a tudy to ſſawnije praſi a poſnaje, ſo kajz Ljefkar kchorym ſluſcha, tak teſz won Rjeschnikam ſluſcha, nochze ſo teſz tym Pharisejſkim dacz wotpoſaſac̄. A duž widžimy my, ſo je Boža Nada a Wola ta, ſo ze Rjeschnikam pomhac̄, a jim Nadu wopokaſac̄.

Dale ſluži tebi to ſtemut, ſo by ſo ty nepraweje bludneje Wucžby ladaſ. Pschetoz zyl Sswjet ſo prascha: Psches czo ſo Rjechi wotbydu? Czi Turkijo praſa, psches Dzerzenje Halvorana, to je psches ſwoje Wustawki, fotrež Mahomet czinil je, czi Zidži, psches Sakon, Bamž, psches ſwoje Wustawki, Viſahje, Poszenje, Spowedanje, ſa ſswiatym Bjehanje, Spuſchez a teho runja. Ale Kſchesz ijan, kiž tuſto Szenje ma, widži, ſo je to luta Lja a Lebanje. Czohodla? Tudy ſlyſchi won, ſo je ton jeniczki Ljefkar, fotrež wot Rjechow pomhac̄ može a budže, naſch luby ſenes Jesus Krystus, a hewak nichto druhı.

Tehodla je ta Wjez borsy roſjudzena. Wot Turkow, tych Pſow, neje treba weſe rycečz. Ale Mojsaſ a Sakon ma pjeſne ſwohnkomne Poladanje. Ta Boža Sſlužba we Podjanſtwi teſz. Ale dokelz Zidži tola praſic̄ nemoža: Naſch Mojsaſ a Sakon je Krystus; czi Podjanſzy teſz nemoža rez: Naſche Skutki, naſche Wustawenja, a naſcha Boža Sſlužba je Krystus: Da teſz Kſchesz ijan runje wohn a ſkrofkiſtikm refne: So to ničo k Wodawanju Rjechow nepomha. Pschetoz ton jeniczki Ljefkar je Krystus, a hewak nichto. Schtuž da drudže, dyžli pola

Krystuſa Pomož. pschecžiwo Rjeches pyta, ton ju nedyrbi namafac̄; pola Krystuſa budžesč ju ſamolutzy namafac̄.

Rajſe da ma tonſhamy naſch Ljefkar Ljefkarſtwo? To ton ſnes pjeſniſe pschi Poſljetku pokaze, dyž praſi: So je pſchiſchol Rjeschnikow k Pokuſi w ołacz. Pschetoz predy hac̄ Krystus ſe ſwojim Ljefkarſtwom, to je, ſe ſwojim Sſlowom, ſtym ſwiatym Evangelionom pschindže, widžimy my, ſo Sswjet wſutej Sechernoszi a Rjechach ſiwy je a lejzi. Tu žane Prajenje a Prjedowanje neponha. Tu neje niž jeno žane Roſkac̄je Rjechow dla, ale hiſcheze Lofscht a Weſelje nad nimi, tak ſo jich kajz Sſwinje tych ſſlodziſnow nažrač nemoža. Ale dyž Krystus ſe ſwojim Ljefkarſtwom pschindže, to je ſe ſwojim Sſlowom, dyž ſwiaty Duch Sswjet ſchtraſfuje Rjech a, Prawdofzje a Sſuda dla, Jana 16., da haklej budže nam Boži Rjew ſſeweny, ſo Gzlowek ſwoje Rjechi poſnaje, Neſpodanje nad nimi ma a ze, ſo by je niž neczinil. Stym pak neje hiſcheze Khoremu dopomha‐ne, jeno ſo tola predy byc̄ dyrbı, jeli ſo dyrbı Rjeschnikoj Krystuſowa Nada a Troſcht ſloodžic̄.

A dyž te Wutroby tak naſtrožane a wu‐radžene ſu, ſo ſu jimi jich Rjechi žel, a ſo poljepſcheja, da je potom prawy Czaž ſLjefkarſtwom. Tedom dyrbja ſo te tycſne Wutroby ſažo troſhtowac̄, a woſchewic̄. A ton Troſcht wobſteji we tym, ſo ſo jimi po‐faſe, kaf je Krystus ſe ſwojeſ ſſmiercu ſa naſche Rjechi ſaplačzil, a nam psches ſwoje Horjefac̄je wjezne Žiwenje a Prawdofz ſchenkowal.

To je to jeniczke Ljefkarſtwo, fotrež ton ſnes ſjenym Sſlowom Pokuſu menuje, psches fotrež my Wumozjenje wot teſe ſchfodneje Khorozje teſe Duſchje, wot Rjechow, doſtanemv. Dyž ſo teho ſyplej Wutrobu